

De Moeraseik wordt sinds enkele jaren opnieuw aangeplant in ons park langs de weg. In de Gemeentelijke Visie op ons park uit 2012 zal zeker voor deze soort gekozen zijn om praktische redenen. Aan een moeraseik hoef je immers niet veel te doen. Hij groeit redelijk snel, dus je hebt binnen een paar jaar toch iets behoorlijks staan en aan de andere kant kan het wel twintig jaar duren voordat je de lastige, op de grond gevallen eikels eventueel moet verwijderen. De moeraseik kan heel goed tegen luchtvervuiling en fijnstof, stelt weinig eisen aan de grond en is zelfs bestand tegen tijdelijke wateroverlast. Een ideale parkbewoner, moet de gemeente gedacht hebben. En daarom staan er al moeraseiken in het park tussen de nrs 31 en de Winterdijk en zijn deze bomen op termijn ook gepland tussen de vogelkooi en de leeuwenpoort. Overigens staat er in het park al een heel dikke moeraseik langs de weg, een beetje/erg scheef, maar wel met monumentale status.

Uiterlijk

De moeraseik (*Quercus palustris*) wordt in Nederland ongeveer 20 meter hoog. De stam die grijs van kleur is, blijft veel langer glad dan bij andere eiken. Hij heeft een kegelvormige kroon met horizontaal geplaatste takken. Later, als de boom wat ouder wordt, buigen de onderste takke door. De twijgen zijn olijfgroen en de bladeren zijn vrij groot, tussen de 8 en 14 cm. Ze zijn heldergroen en glad. Ze zijn diep ingesneden en verkleuren in de herfst naar donkerrood. De bladeren kunnen, zeker bij oudere bomen, als ze verdord zijn nog lang aan de boom blijven hange

Als de boom gaat uitlopen, zijn de scheuten rood van kleur. De moeraseik maakt maar kleine eikeltjes, tot anderhalve centimeter groot. Deze zijn tot maximaal een derde omsloten door een hoedje. Dit napje (in biologische termen) zit vol met kleine schubjes.

Herkomst

De moeraseik komt oorspronkelijk voor in de rivierdalen in het noordoosten van de Verenigde Staten. Daar wordt hij wel hoger dan hier, zo'n 25 meter gemiddeld. Sinds het einde van de 18de eeuw komt hij in Europa voor. In Duitsland was deze eikensoort al in 1770 bekend, maar het duurde toch nog ruim dertig jaar, voordat de moeraseik ook in Nederland aangeplant werd.

Eigenschappen

De moeraseik is eenhuizig. Hij komt uit de familie van de zgn. Fagaceae. De bloemen verschijnen tegelijk met de bladeren. De geelgroene mannelijke bloemen zitten in katjes in de bladoksels van het jaar ervoor. De

vrouwelijke bloemen zitten op korte steeltjes in de oksels van de bladeren als die uitlopen.

Het duurt lang voordat een moeraseik vrucht gaat dragen, soms wel twintig jaar. En dan duurt het ook nog eens twee jaar voordat de eikeltjes ook daadwerkelijk gaan rijpen. De vruchtjes vallen in de herfst verspreid over een periode van wel drie maanden van de boom. Om echt te ontkiemen moet er eerst een flink lange en koude periode geweest zijn. Maar als een klein moeraseikje eenmaal ontkiemd is, staat hij verrassend snel behoorlijk stevig. Toch kun je hem vrij gemakkelijk verplaatsen, omdat hij in

tegenstelling tot andere eikensoorten veel minder diepreikende wortels heeft.

Bijzonderheden

De moeraseik wordt in heel Nederland aangeplant langs straten en in parken binnen de bebouwde kom. De boom is minder geschikt voor kalkrijke grond en in tegenstelling tot wat de naam zou doen vermoeden, is de boom niet zo blij met een permanent natte, moerasachtige bodem.

Als de bomen nog jong zijn, moeten ze ingespoord worden (takken weghalen om een mooie volle kroon te vormen). Opkronen (bijwerken, zodat de kroon ook mooi blijft) kan altijd als dat nodig is. Je kunt een moeraseik niet toppen. Overigens is toppen nooit goed voor een boom. Als je dat doet, zal een evenredig deel van het wortelstelsel direct afsterven. Om te kunnen overleven, gaat de boom snel zo hoog mogelijke reikende nieuwe takken maken, maar in de grond kan hij geen nieuwe wortels maken. Hij staat dus veel minder stevig en het gevaar van omwaaien wordt enorm vergroot. Gelukkig weet de plantsoendienst dat ook. Al met al zijn de moeraseiken dus best een aanwinst voor ons park.